

Titlu original (ro.): Regrete tardive

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale

MOINES, ANNA

Regrete tardive / Anna Moines

București: Editura și Tipografia Alcris, 2022.

ISBN 978-606-736-481-1

I. Aurelian Micu (Editor)

II. Alexandra Piripitsis (Redactor)

821.111. 31=135.1

Colecția „ROMANTIC“

ANNA MOINES

***Regrete
tardive***

Editura și Tipografia

ALCRIS

EDITURA ALCRIS,
vă recomandă ultimele apariții din
colecția "ROMANTIC":

1121	Vivian Stuart	-Mireasa lui Darnley
1122	Charlotte Lamb	-Bărbatul infidel
1124	Katherine Swinford	-Gazela captivă
1125	Anna Moines	-Roata vieții
1126	Avery Thorne	-Iubirea depinde de șans
1127	Patricia Lynn	-O aventură toridă
1128	Anna Moines	-Meandre
1129	Sara Craven	-Departa de lume
1130	Claudia Jameson	-Bărbatul scorpion
1131	Carole Mortimer	-Atracție predestinată
1132	Anna Moines	-Prezența trecutului
1133	Angela Wells	-Crini și trandafiri
1134	Jenna Lynn	-Aventură pe mare
1135	Anna Moines	-Șansa vieții
1136	Diana Matheus	-Altă femeie
1137	Lisa Plumley	-Iubirea regăsită
1138	Anna Moines	-Cele două iubiri
1139	Elaine Robinson	-Căsătoria nu a avut loc
1140	Elisabeth Duke	-Exilatul
1141	Suzanne McMinn	-Anotimpul regăsirii
1142	Charlotte Lamb	-Ritualul posedării
1143	Mary Burchell	-Două iubiri trecătoare
1144	Pamela Toth	-Așteptare răsplătită
1145	Leslie Lafoy	-Vacanță prelungită

Capitolul 1

Magda ieși din dormitor privind atent pe culoar și profitând de lumina de veghe, se îndreptă spre monumentala scară ce ducea la parter. Aici intră în dressing unde își lăsase hainele. Se îmbracă repede și luându-și valiza pregătită părăsi vila.

Se îmbrăcase cu multă grijă știind că vremea va fi friguroasă. Mergea repede, aproape gâfâind, trăgând valiza după ea. Nu se uita spre casă ci doar în lungul drumului, poate vreun taxi rătăcit va trece la acea oră târzie din noapte.

Deși afară era un ger de te pătrundea, tânăra se încălzise și cu toate acestea nu-și redusese tempoul. Avu șansa să vadă venind din față un taxi. Făcu semne energice și mașina opri paralel cu ea. Văzând că se deschide geamul portierei dădu binețe și ceru

să fie dusă la gară.

– Îmi pare rău domnișoară, dar am o cursă de la aeroport, spuse șoferul parcă jenat.

– Atunci, aeroport să fie, replică Magda.

Șoferul coborî repede și luându-i valiza o introduse în port-bagaj.

Magda era deja în interiorul mașinii pe bancheta din spate când șoferul reveni la volan.

– Pe o astfel de vreme să ieși din casă îți trebuie curaj, începu șoferul.

– Da, sunt o curajoasă, nu se lăsă Magda.

Șoferul o privi prin oglinda plafonierei și îi zâmbi. Rămase uimit când zări tumefacția de pe fața acesteia, apoi continuă:

– Se vede hotărârea de pe fața dumneavoastră.

– Ce să-i faci: asta-i viața. Nu toate lozurile sunt câștigătoare, răspunse Magda oftând.

– Aveți dreptate, dar frumuseții dumneavoastră i s-ar cuveni numai lozurile mari.

Magda nu mai spuse nimic și se uita prin geamul portierei.

Ajungând la aeroport plăti mai mult decât indica ceasul cursei și șoferul după ce-i scoase valiza îi ură călătorie plăcută și mai puține accidente.

– Am să plec cu această cerere și în continuare mă voi păzi mai bine decât până acum.

În aerogară puțină lume și prima cursă pleca peste câteva ore. Privind afișajul plecărilor văzu că are de așteptat aproape trei ore.

Era cald în interior și plecă spre toaletă. Nu era nimeni și mirosea frumos. Se privi în marile oglinzi de deasupra chiu-vetelor și gândul o duse la taximetrist. Fața ei părea a unui boxer a doua zi după meci. Își strânsese părul cu o agrafă și scoțând din poșetă fardul încercă să-și acopere cât de cât vânătăile. Și-a dat seama că era o iluzie să creadă că ar putea să le acopere, așa că după câteva pudrări renunță. „Unde o fi văzut șoferul frumusețea!” se miră Magda privind-se. Fața era mai bine de jumătate tumefiată, iar un ochi i se înroșise. Nu se gândise niciodată că va arăta vreodată așa. Era împotriva violenței, o ura, dar nu totdeauna ce urăști te și ocolește.

Și-a propus să se expună cât mai puțin dacă ar putea.

Ieși din toaletă, căută un loc mai retras și-l găsi după niște panouri publicitare.

Se așeză pe o canapea cu valiza lângă ea. Luase hotărârea plecării chiar în cursul zilei și în câteva ore avea totul pregătit și ascuns privirilor indiscrete.

Amânase câteva luni discuțiile pe care se simțea îndreptățită să i le facă pentru escapadele multiple. În cele din urmă făcuse aceasta în urma unei întâmplări nefericite descoperite de Florin, soțul ei.

Magda terminase facultatea cu două luni în urmă și aștepta să-și găsească un loc de muncă ce ar satisface-o. Se baza și pe faptul că știind și două limbi străine, nu-i va fi greu. Urmase cariera părinților, cea de finanțisti și un post într-un minister sau o bancă ar fi visul dorit.

– Mada, așa-i spunea mama și tata de cele mai multe ori, hai cu noi la mare câteva zile și apoi te ocupi de căutare.

– Când? întrebă repede Magda.

– Plecăm vineri și ne întoarcem duminică. Mergem cu familia Floroiu, care o vor lua și pe Natalia, fata lor. O știi. Este elevă în ultimul an de liceu.

– Da, chiar îmi este simpatică. Merg, dar să văd cu ce mă îmbrac, pentru că la mare nu am mai fost din liceu.

– Îți dau cardul meu, dar să cheltui cu grijă.

– Mamă, sunt un om care va lucra cu bani, așa că le știu valoarea.

A doua zi colindă prin câteva magazine și reveni după aproape cinci ore cu câteva sacoșe.

Începu probarea lor și mama, care tocmai venise de la minister, o privea.

– Este o încântare să te privesc. Frumoasă, corp de vis și...titrată. Ai aproape totul ca să fii fericită.

– Dar sunt foarte fericită, iar când voi începe munca această fericire va fi deplină.

Plecarea se făcu în jurul orei zece și se întâlneau cu familia Floroiu la Piața Presei.

Magda locuia cu părinții în Cartierul francez, într-un luxos apartament cu patru camere, iar familia Floroiu în Aviației, așa că nu trebuiau să străbată Bucureștiul.

Relu, tatăl Magdei avea un Mercedes aproape nou pe care-l adusese din Germania cu un an în urmă și era mândru de bijuteria nemțească.

Au sosit primii și-i așteptau lângă mașină pe Gabi și Reta, părinții Nataliei și prietenii lor.

– Abia aștept să intru în mare, spuse Magda.

– Și eu replică tatăl. Când erai mică mergeam aproape anual, apoi totul s-a degradat și s-a scumpit. Cu cât se degradau mai mult și ofereau servicii mai proaste cu atât se scumpeau fără nicio rațiune. Asta ne-a făcut să nu mai mergem. Poate după atâția ani s-au trezit și ei. Bulgarii sunt mult peste noi.

– Uite-l pe Gabi, zise Nuți.

Un Audi negru strălucitor opri în spatele Mercedesului. Cei trei ocupanți au coborât repede și câteva minute au urmat îmbrățișările.

– Merg cu tine, îi spuse Natalia Magdei.

– Cât mă bucur. Așa mai vorbim și noi.

Natalia era parcă sosia Magdei. La fel de frumoasă și de

apetisantă, dar Magda avea un piept mai generos, deși nici al Nataliei nu era mai prejos.

– Gabi, merg în față, îi spuse Relu. Tu apeși pedala de accelerație, așa că ai nevoie de antemergător să circulăm în legalitate.

– Dar nu mă faci să adorm la volan!

După aproape o oră erau pe Autostrada Soarelui plină cu mașini pe ambele sensuri.

– Unde vei da Naty? o întrebă Magda. Gândește-te că anul trece de nici nu știi când l-ai început!

– Păi, unde crezi? Doar nu mă fac artistă!

– Ai avea toate șansele, după cum arăți, interveni mama Magdei.

– Poate dacă aș fi în altă parte, dar știind cum se capătă rolurile la noi, nu mă văd în stare să fac așa ceva. Așa că nu-mi rămâne decât să fac ce-mi place: limbi străine. Știu două ca și tine și am să învăț și germana.

– Foarte bine Naty. Voi fetele sunteți ambițioase.

– Știu din școală noțiunile și încep chiar din vacanța asta meditațiile. Tu Mada?

– Ce-i cu mine?

– Ai terminat și...

– După ce vin de la mare am să-mi caut și cine știe, poate găsesc ceva convenabil.

Natalia o privi, o prinse cu ambele mâini de un brat și-i spuse privind-o în ochi:

– Ai o meserie frumoasă, bănoasă, ești frumoasă, știi două limbi străine, așa că șanse sunt.

Au ajuns la Mamaia puțin după ora unu a după amiezii pe o căldură sufocantă.

Aveau rezervare la *Hotel Modern* și a fost ales pentru că era aproape de plajă; la mai puțin de patruzeci de metri. Avea plajă privată, piscină, fiind din categoria celor *all inclusive*.

Cazarea odată încheiată, s-au schimbat și grăbiți au coborât la plajă. Căldură mare, lume multă, șezlonguri câteva libere, a fost constatarea Magdei. Cele două tinere aleseseră șezlongurile când părinții lor se apropia.

– Noi mergem la apă, spuse fericită Natalia.

– Atenție, să nu vă îndepărtați. Până la geamanduri, le sfătui Gabi.

Cele două tinere au plecat ținându-se de mână atrăgând privirile tuturor. Una blondă și cealaltă brunetă, era imposibil să nu stârnească interesul. Ele remarcaseră privirile iscoditoare ale tinerilor. Natalia, puțin mai scundă decât Magda, cucerea prin inocența din priviri, dar corpul asemănător cu al Magdei era demn de un manechin. Știa că atrage, pentru că i se spusese de multe ori că este încântătoare, dar nu o lua în seamă.

Magda care era un fel de soră mai mare a ei, atrăgea în afara frumuseții faciale prin perfecțiunea corpului. Se bucura în

sinea ei pentru acest dar și nu uita să-i mulțumească *Celui de Sus* pentru darurile făcute.

Apa li se păru acceptabilă și prinzându-și părul bogat sub căști au dispărut sub apă, apoi câteva zeci de minute nu au părăsit-o.

– Este o încântare apa și deși de câțiva ani am ocolit-o nu simt. Parcă am făcut mereu asta, zise Magda.

– Noi venim la doi ani, dar niciodată nu a fost ca acum, replică Natalia.

– Din cauza vârstei Naty. Acum vezi totul prin ochii tinerei și nu ai copilului. Hai până la geamanduri și apoi ieșim.

Au pornit încet, fără a stârni stropi în jurul lor și după zece minute pe nisipul fierbinte se îndreptau spre șezlonguri.

Tații lor cu câte o sticlă de bere în mână discutat aprins, iar mamele se bronzau fără a-și spune ceva.

– Este curios, le spuse Magda, voi vorbiți iar ele tac.

– Și ce, nu avem voie să ne odihnim și noi puțin limba, nu se lăasă Nuți, mama ei.

Cu zâmbetul pe buze cele două tinere s-au așezat pe șezlonguri și începură să se ungă cu cremă.

Masa de prânz o terminaseră, dar nu se hotărau să

părăsească restaurantul. Când Gabi mai ceru o sticlă de vin, Magda se ridică și scuzându-se le spuse că va pleca să se schimbe, pentru că are de gând să se plimbe.

Plecă împreună cu Natalia sub privirile iscoditoare ale părinților.

După ce făcu duș își luă o rochie, sau mai bine zis o rochiță înflorată cu mâneci scurte cu o palmă deasupra genunchilor. Părul spălat strălucea și-i cădea în valuri pe umeri și spate. Acesta, culoarea mătăsii de porumb și ochii negri formau un contrast izbitor.

Se admiră și se roti de câteva ori în fața oglinzii de pe hol, apoi părăsi încăperea.

În hol, unde stabiliseră să se întâlnească cele două tinere, lume puțină. Se așază pe canapea și picioarele i se dezgoliseră și mai mult. Nu se jena, pentru că așa era la mare, dar avu grijă să arate cât mai decent.

Natalia întârzia, nu știa de ce, așa că se ridică brusc și se ciocni de cineva care o cuprinse în brațe.

– Îmi pare rău băigui ea, fără a ridica privirea spre persoana ce o prinsese.

Și-a dat seama că se atinsese de un bărbat și când ridică ochii parcă-i pieri aerul.

Mai înalt cu un cap decât ea, brunet cu ochi verzi, puțin oblici și un corp bine antrenat. Nu putea articula un cuvânt și încercă să se desprindă de el, dar încă era prizonieră în brațele lui. Se simțea bine și o căldură mai mare decât cea de afară o